

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่บริสุทธิ์และมีกลิ่นหอมด้วยความรู้นี้ ลูกไม่ควรกลายเป็นหนามและไม่ควรที่จะนำหนามเข้ามาสู่ชุมชนนี้
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่ทำความพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่ทำความพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงคงอยู่อย่างมีความสุขมาก มันอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าเวลานี้พวกเขาจะกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่สวนดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม พวกเขากลับมาที่มีกลิ่นหอมและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง

โอมซานติ ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้กำลังนั่งอยู่ที่นี้ คนทำสวนอยู่ที่นี้ และลูกๆ ดอกไม้ก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน นี่คือบางสิ่งใหม่ หากคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ เขาก็จะสงสัยว่าเรากำลังพูดเกี่ยวกับอะไร ผู้เป็นนายของสวน ดอกไม้เหล่านี้คืออะไร? พวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องราวเช่นนี้ในคัมภีร์ เวลาลูกๆ มีความรู้และลูกก็จดจำนายของสวนดอกไม้และคนพาเรือด้วยเช่นกัน เวลานั้นท่านมาที่นี่เพื่อที่จะพาลูกข้ามฟาก พ่อพูดว่า: อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมาไกลแค่ไหน และลูกไปถึงสภาพสะอาดประจักษ์ของลูกได้มากแค่ไหน ยิ่งสภาพของลูกกลับมาสะอาดประจักษ์มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งตระหนักว่าเวลานี้ลูกจะต้องกลับบ้านมากเท่านั้น ลูกไปได้ไกลแค่ไหนขึ้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูก ความสุขของลูกก็จะยังคงอยู่สูงอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำความพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุขมากเท่านั้น ในช่วงวันที่มีการสอบของพวกเขา นักเรียนก็เข้าใจว่าพวกเขาจะสอบผ่านด้วยคะแนนเท่าไร เช่นเดียวกันกับที่นี่ ลูกๆ แต่ละคนรู้จักตนเองว่าลูกได้กลับมาที่มีกลิ่นหอมมากเพียงใด และลูกกำลังทำให้ผู้อื่นมีกลิ่นหอมมากเพียงใด ได้มีการจดจำกันว่า นี่คือป่าของหนามและนั่นคือสวนดอกไม้ ชาวมุสลิมก็พูดถึงสวนของอัลล่าห์ด้วยเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่ามีส่วนที่นั่นและไม่ว่าใครก็ตามที่ไปที่นั่นจะได้รับดอกไม้จากพระเจ้า ท่านเติมเต็มความปรารถนาของจิตใจของลูก ไม่ใช่ว่าท่านเก็บดอกไม้และให้สิ่งนั้น แต่ท่านได้ให้นิมิตของสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในสติปัญญาของใครบางคน ไม่มีอะไรที่นี้ที่ขึ้นอยู่กับนิมิต ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาแม้กระทั่งตัดคอของพวกเขาเพื่อให้นิมิต มีร่ามีนิมิตและแล้วจึงมีความเคารพต่อเธออย่างมาก นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาต้องคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวงจร ไม่มีความรู้ในเวลานั้น มีความเคารพอย่างมากต่อพระเวทย์ฯลฯ พวกเขาพูดว่าพระเวทย์คือชีวิตของพวกเขา เวลาลูกเข้าใจว่าพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดฯลฯ เป็นไปสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่มาก ความรู้ก็คือเมล็ด เวลาลูกกำลังกลับมาสะอาดและบริสุทธิ์ด้วยความรู้นี้ ลูกกำลังจะกลับมาที่มีกลิ่นหอม นี่คือสวนของลูก ไม่มีใครที่นี้จะถูกเรียกว่าหนาม เพราะไม่มีใครที่นี้ซึ่งแฉะในกิเลส ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าไม่มีแม้แต่หนามเดียวในสวนนี้ หนามอยู่ในยุคเหล็ก เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด จะสามารถมีหนามที่นี้ได้อย่างไร? หากมีหนามใดนั่งอยู่ที่นี้ พวกเขาก็นำความสูญเสียให้กับตนเอง เพราะนี่คือท้องพระโรงของอินทรา เหล่าเทวดานางฟ้าแห่งความรู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ พวกเขาถือเทวดานางฟ้าผู้ที่แสดงการร้ายราของความรู้นี้ ชื่อของเทวดานางฟ้า(เพชรพลอย)หลักได้รับการอ้างถึง พวกเขาได้รับการจดจำว่าเป็นเพชรพลอยทั้งเก้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาเป็นใคร พ่อเพียงแค่ว่า: จดจำพ่อ! เวลาลูกๆ มีความเข้าใจในสติปัญญาของลูก ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ในคัมภีร์พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นจึงกลับมาสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! พระเจ้าพูดกับลูกๆ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! เพื่อที่ลูกๆ จะกลายเป็นดอกไม้หอม จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่าได้กลายเป็นหนาม ที่นี้ทั้งหมดเป็นดอกไม้ที่แสนหวานมากไม่ใช่หนาม ใช้พายุของมายาจะมา มายานั้นแข็งแกร่งมากที่เธอสามารถจับลูกไว้ได้อย่างรวดเร็วมาก และแล้วลูกจะต้องสำนึกผิดกับสิ่งที่ลูกได้ทำลงไป และแล้วทุกสิ่งที่ลูกหามาได้จะสูญสิ้นไป นี่คือน้ำสวนดอกไม้ ในสวนดอกไม้ก็มีดอกไม้ที่ดีมาก ในสวนนี้เช่นกันบ้างก็กลายเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่ง เช่นเดียวกับดอกไม้ที่ดีมากในสวนโมกุล ทุกคนไปที่นั่นเพื่อดูดอกไม้เหล่านั้น ไม่มีใครจะมาที่นี้เพื่อดูลูก ทำไมพวกเขาจะมาแสดงให้เห็นใบหน้าของพวกเขาแก่ลูกผู้เป็นหนาม? ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าได้ชักเสื้อผ้าสกปรก บาปนั้นเคยจดจำคัมภีร์ซิกซ์ฯลฯ ท่านเคยท่องคัมภีร์อย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ตั้งแต่อายุ 8 ขวบ ท่านจะสวมผ้าโพกหัวบนศีรษะของท่านและอยู่ในวัดซิกซ์(กูรูวารา) ท่านเคยรับหน้าที่เป็นผู้ดูแลอย่างเต็มที่ เวลาลูกเข้าใจความหมายของ “การชักเสื้อผ้าสกปรก” คำ

ยกย่องทั้งหมดเป็นของบาบาผู้เดียว เวลานี้ฟองน้ำที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านบอกลูกๆ ให้นำดอกไม้ที่ดีมากมาที่นี้ ผู้ที่นำดอกไม้ที่ดีมากมาก็จะพิจารณาตนเองว่าเป็นดอกไม้ที่ดี ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นศรีลักษมีหรือนารายณ์ ดังนั้นนั่นหมายความว่าลูกคือดอกกุหลาบ ดังนั้นพ่อพูดว่า: อ้อชะ ขอให้ลูกมีกุหลาบในปากของลูก(ขอให้สิ่งนั้นเป็นความจริง)! ดังนั้นเวลานี้ทำความเข้าใจว่าจะกลายเป็นดอกกุหลาบอย่างสม่ำเสมอ มีลูกๆ มากมาย ปวงประชามากมายกำลังถูกสร้างขึ้น มีราชาจีนและปวงประชาที่นั่น ไม่มีที่ปรึกษาใดๆในยุคทองเพราะราชามีพลังนั้นในตนเอง พวกเขาไม่จำเป็นต้องขอคำแนะนำจากที่ปรึกษา ฯลฯ ไม่เช่นนั้นก็จะกล่าวได้ว่าที่ปรึกษายังใหญ่กว่าราชา ที่นั่นเทพเจ้าไม่จำเป็นต้องได้รับคำปรึกษา ที่ปรึกษา ฯลฯ มีเมื่อผู้คนกลับมาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตเท่านั้น ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่ราชาก้มลงให้แก่ราชา มีการแสดงให้เห็นว่าที่นี้ผู้คนในหนทางของความรู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้คนในหนทางของความไม่รู้คือผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนเหล่านั้นมีมิมกฏสองชั้นและผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่มีมิมกฏชั้นเดียว ไม่มีแผ่นดินอื่นที่บริสุทธิ์เท่ากับบาร์ตมันเคยเป็นดินแดนสุชาติหรือสวรรค์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะไปที่นั่น เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ นายของสวนดอกไม้มาแล้ว คนทำสวนอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน คนทำสวนตามลำดับกันไป ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือสวนดอกไม้ที่ซึ่งไม่สามารถมีหนามเลย หนามทำให้ลูกมีความทุกข์ พ่อจะไม่สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร ท่านคือผู้จัดความทุกข์และผู้ที่ประทานความสุข บาบาอ่อนหวานมาก: ลูกๆ มีความรักต่อพ่อ พ่อก็มีความรักต่อลูกๆ ด้วยเช่นกันใช่ไหม? นี่คือการศึกษาล่าเรียน พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกในทางปฏิบัติ ผู้นี้ก็กำลังศึกษาล่าเรียนด้วย จงศึกษาเล่าเรียนและแล้วสอนผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ เป็นเพราะลูกๆกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ที่เวลานี้บาร์ตได้รับการจดจำเป็นเช่นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นรูปและบาซัน (เป็นตัวของโยคะและเป็นผู้ที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) บาบาเป็นรูปและบาซันเช่นกัน ท่านมีความรู้ทั้งหมด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ทรงอำนาจ เป็นเพราะพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่มีคำกล่าวว่า "หากลูกเปลี่ยนมหาสมุทรทั้งหมดไปเป็นหมึก ความรู้ก็ไม่สามารถเขียนลงไปได้ทั้งหมด" "การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที" ได้รับการจดจำกันมาด้วยเช่นกัน ลูกไม่มีคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ เมื่อผู้คนไปเพื่อฟังบันทึกตพุด พวกเขาเชื่อว่าเขานั้นเป็นผู้มีอำนาจของการเรียนรู้อย่างมาก เขาได้เรียนรู้คัมภีร์และพระเวทย์ทั้งหมดด้วยหัวใจ ดังนั้นเขาจึงนำสนัสนการเหล่านั้นไปกับเขาและแล้วก็เริ่มศึกษาสิ่งเหล่านั้นตั้งแต่ยังเด็ก ลูกไม่ได้นำสนัสนการไปกับลูก ลูกได้นำผลลัพธ์ของการศึกษาของลูกไป เมื่อการศึกษาของลูกจบสิ้นลง ผลลัพธ์นั้นก็ประกาศออกมาและลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูก ลูกจะไม่นำความรู้นี้ไปกับลูกที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ใครก็ตามที่นั่น ที่นี้คือการศึกษานี้ของลูก ลูกได้รับรางวัลของสิ่งนี้ในโลกใหม่ พ่อได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่ามายานี้มีพลังไม่น้อยเลย มายามีพลังที่จะนำลูกไปสู่ความตกต่ำ และดังนั้นลูกจึงไม่ยกย่องเธอ เธอมีพลังในการสร้างความทุกข์ใช้หรือไม่? พ่อมีพลังในการให้ความสุข เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกมีประสบการณ์ของความสุขและลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ด้วยเช่นกัน ลูกควรเข้าใจว่าใครเป็นผู้ที่มีชัยชนะและใครที่พ่ายแพ้ พ่อมาในบาร์ตและวันเกิดของท่านมีการเฉลิมฉลองในบาร์ต ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่ชีพบาบาหรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ชื่อและเรื่องราวทั้งหมดนั้นได้สูญหายไป ชื่อของศรีกฤษณะผู้เป็นเด็กถูกแทรกเข้ามาแทนที่ ในความเป็นจริงคำยกย่องพ่อผู้เป็นที่รักนั้นแยกจากคำยกย่องของศรีกฤษณะ ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตนและผู้นี้มีตัวตน ศรีกฤษณะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด ลูกจะไม่ยกย่องชีพบาบาในลักษณะเดียวกัน บางคนที่มีคุณธรรมก็จะมีข้อบกพร่องด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองคำยกย่องของพ่อจึงแตกต่างจากคำยกย่องของคนอื่น พ่อถูกเรียกว่าภาพลักษณ์อมตะ เราก็คือภาพลักษณ์อมตะเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถสัมผัสกับความตายได้ นี่คือนัยยะของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ บาบาของเราคือภาพลักษณ์อมตะ เป็นร่างกายที่ตาย ภาพลักษณ์อมตะนั้นได้ถูกปลุกเรียกให้มาที่นี้ ท่านไม่ถูกปลุกเรียกในยุคทองเพราะมีความสุขและความสุขเท่านั้นที่นั่น เหตุนี้เองจึงถูกจดจำว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านในช่วงเวลาแห่งความสุข เวลานี้มีความสุขอย่างมากมายในอาณาจักรของราวัน พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และแล้วจะไม่มีใครเรียกหาเป็นเวลาครั้งวงจร พ่อทางร่างประดับตกแต่งลูกๆ ของเขาให้มรดกของเขาแก่ลูกของเขาและปลดเกษียณ เขาให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆของเขาและพูดว่า: เวลานี้เราจะไปที่สัดสัง (ชุมนุมทางจิต) เพียงแค่ส่งบางสิ่งให้เรากินอย่างต่อเนื่อง บาบานี้จะไม่พูดสิ่งนี้ ผู้เดียวนั้นพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อจะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกและแล้วก็ปลดเกษียณ พ่อจะไม่พูดว่า: ส่งบางสิ่งไปให้พ่อรับประทาน! เป็นหน้าที่ของลูกๆ ทางร่างที่จะดูแลพ่อแม่ทางร่างของพวกเขา พ่อแม่ทางร่างจะได้รับบางสิ่งที่จะรับประทานจากที่อื่นใดเล่า? พ่อนี้พูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นได้ พวกเขาจะอดตาย! พ่อจะไม่อดตาย พ่ออยู่เหนือประสบการณ์ในผลของสิ่งใด พ่อให้อำนาจในการปกครองเหนือโลกแก่ลูกๆและแล้วไปพักผ่อน บทบาทของพ่อจบลงแล้ว และแล้วก็เริ่มต้นอีกครั้งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ฟองน้ำที่นี้และอธิบายความ

ลับนี้แก่ลูก ในความเป็นจริงบทบาทของลูกนั้นยาวที่สุด ดังนั้นลูกควรจะได้รับรางวัล ในขณะที่พ่อกำลังพักผ่อน ลูกก็กลายเป็นนายของบราห์มันด์และเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน ชื่อของลูกกลับมายิ่งใหญ่ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ความลับของละครนี้ ลูกคือดอกไม้แห่งความรู้นี้ ไม่มีแม่แต่คนเดียวในโลกภายนอกที่เป็นเช่นนี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พวกเขาอยู่ในกลางวันและลูกกำลังจะไปสู่กลางวัน ทุกวันนี้พวกเขามีพิธีปลูกต้นไม้ เวลานี้พระเจ้ากำลังปลูกต้นอ่อนของต้นไม้มนุษย์ ดูความมหัศจรรย์ที่พ่อทำ: ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เปลี่ยนขอลานไปเป็นเจ้าชาย เวลานี้ลูกมาเพื่อทำการต่อรองกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกพูดว่า: บาบาโปรดเปลี่ยนลูกจากขอลานเป็นเจ้าชาย ชีพบาบาพูดว่า: ผู้นี้เป็นลูกคำที่ดีมาก ลูกเรียกท่านว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน ไม่มีการให้ทานอื่นใดเป็นเช่นการให้ทานนี้ ท่านคือผู้ประทานความสุข พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขแก่ลูกในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน นิमित ฯลฯ ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทั้งหมดที่ท่านทำ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปท่านจะอธิบายมากขึ้นเรื่อยๆ เวลาสุดท้ายลูกจะไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมตามลำดับกันไปของลูก แม้ว่าทั้งหมดนี้จะถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกยังคงได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความพยายาม: จดจำพ่อ! จะมีสงครามมหาภารตะอย่างแท้จริง ทุกคนจะตาย และแล้วเพียงลูกๆผู้คนของบารัตเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ที่นี้และปกครองโลก เวลานี้พ่อมาเพื่อสอนลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการละเล่น ไม่ควรมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ มายาจะนำพายุมา พ่ออธิบาย: อย่าได้หวาดกลัวพายุเหล่านั้น ความคิดที่สกปรกมากมายจะมา สิ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อพานำลูกมาเลี้ยงดู มายาจะไม่รบกวนกับลูกมากนัก จนกระทั่งลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยบาบา พายุมาหลังจากที่ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงดู เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จงระมัดระวังเกี่ยวกับผู้ที่ได้นำลูกมาเลี้ยงดู หากใครบางคนอ่อนแอเขาก็จบลงด้วยการกลายเป็นปวงประชา เป็นการดีกว่าที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ เวลานี้อาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์กำลังถูกก่อตั้งขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาซาน ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ และด้วยวิธีนั้นจงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ สอนผู้อื่นเกี่ยวกับการศึกษาของลูก
2. อย่าได้หวาดกลัวหรือสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ดูแลตนเองและถามตนเองว่าลูกเป็นดอกไม้ประเภทใด ตรวจสอบดูว่าไม่มีกลิ่นเหม็นใดในตัวลูก

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของพลังและทำลายภูเขายุคเหล็กแห่งของความอ่อนแอด้วยความคิดที่มุ่งมั่น เมื่อลูกท้อแท้ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์หรือสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆ ลูกดึงดูดไปสู่บุคคลหรือความสะดวกสบายทางวัตถุใดๆ ด้วยความคิดที่มุ่งมั่นทำลายภูเขายุคเหล็กของความอ่อนแอเหล่านี้ทั้งหมดตลอดไป นั่นคือกลับมาขึ้นหิ้งเหนือสิ่งเหล่านั้น ชัยชนะคือพวงมาลัยรอบคอของลูก ด้วยความตระหนักรู้นี้และด้วยวิธีนั้นจงกลายเป็นตัวของพลังเสมอ นี่คือการตอบแทนของความรักของลูก เช่นเดียวกับที่สละคาร์บาบาแสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้แก่ลูก ด้วยการเป็นเสาหลักในสภาพของท่านจงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกันและกลายเป็นเสาหลักของคุณธรรมทั้งหมด

คติพจน์: สิ่งอำนวยความสะดวกมีไว้เพื่องานรับใช้ ไม่ใช่เพื่อลูกที่จะกลายเป็นผู้ที่รักในการพักผ่อนและความสะดวกสบาย

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

เมื่อระเบิดปรมาณูระเบิดขึ้นที่ไหนดักแห่ง รังสีของมันจะแผ่กระจายไปเหนือทุกคน นั่นคือระเบิดปรมาณู และนี่คือระเบิดของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ อิทธิพลของมันจะดึงดูดดวงวิญญาณมากมาย และจำนวนผู้คนที่จะเพิ่มขึ้นอย่างง่ายดาย ดังนั้น จงเพิ่มการฝึกจิตสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณในชุมชน กลายเป็นตัวของการตระหนักรู้ และบรรยากาศ

จะกลับมามีพลัง